

Spejdernes Magasin

48. Årgang nr. 1

Januar 1964

KORPSLOTTERIET

Vi skal sætte

DANMARKSREKORD I LODSEDELSALG

Atter skal vi til at smøge ærmerne op og i gang med at sælge lodsedler. Denne gang er det korpset, der kalder på vor assistance — til hjælp for os selv.

Gode lejrpladser er en vigtig del af spejderarbejdet, og ved det sidste lotteri i jubilæumsåret 1959 fik vi lagt grundlaget til et fond, der bærer den fhv. spejderchefs navn, »Ove Holms fond«. Det har til opgave at erhverve lejrpladser til korpset og låne penge ud til de enkelte troppe til erhvervelse af grunde. Disse penge er nu imidlertid allesammen lånt ud til afdelinger landet over, og da det stadig bliver sværere og dyrere at finde og købe egnede grunde, vil vi gerne, mens det endnu er muligt, sikre os egne lejrmuligheder på egnede grunde.

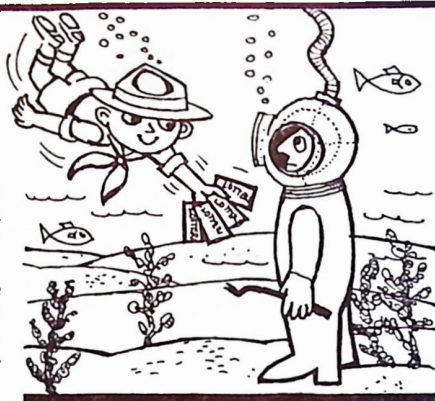
Derfor afholder korpset altså et nyt landslotteri, hvor salget begynder den 1. februar. Lodsedlerne koster 2 kr. stykket, og der er 250.000 af dem. Det lyder af meget, men det er dog ikke mere end ca. 10 stk. til os hver, så det skulle vi da nok kunne klare, ikke? Vi vil gerne have hele lotteriet hurtigt gennemført, så derfor sigter vi efter at vi får udsolgt i løbet af de første 14 dage i februar måned, d.v.s. altså sige at du

kan være med til at sætte ny Danmarksrekord i lodseddsalg, såfremt du blot kan sælge een lodseddel om dagen to uger i træk.

Den rekord skulle vi nok kunne stå sammen om at hente hjem til korpset — vi er alle med på holdet, ulveunge, spejder, skovmand, rover og fører, og nu viser vi, at vi kan løfte i flok.

Lidt mere om formålet med aktionen, — ganske vist står det på lodsedlen, men det må være en helt naturlig ting, at vi alle ved, hvad de indkomne penge skal anvendes til. — Der skulle således gerne komme 500.000 kr. ind gennem lodseddsalget. Af dem vil halvdelen gå til »Ove Holms fond«, d.v.s. til lejrpladser, medens en fjerdedel, altså 50 øre af hver solgt seddel, går til din egen afdeling (trop eller flok) til indkøb af lejrudstyr. — Den sidste fjerdedel anvendes med 40 øre pr. seddel til indkøb af gevinster og 10 øre til trykning og udsendelse m. v.

Du støtter altså også din egen flok og trop, når du nu går til en energisk aktion, så allerede af den grund skulle det være unødvendigt at forklare dig mere om, hvor meget der afhænger af en rask indsats fra din side.

Gevinsterne er mange og flotte, hovedpræmien således en bil eller et sommerhus efter eget valg til en værdi af 20.000 kr., og for de raskeste sælgere er der også fine præmier at hente. Alle ulve og spejdere, der sælger 50 lodsedler eller derover, vil modtage en af korpsets bøger med dedikation, og alle troppe og flokke, der påtager sig at sælge det tilsendte antal lodsedler vil deltage i lodtrækning om nogle værdifulde præmier i form af telte m. m.

Din afdeling får lodsedlerne i første halvdel af denne måned, — og 1. februar lyder altså startskuddet. Skal vi love hinanden, at vi får det lotteri udsolgt på rekordtid, så vi også i den retning sætter

DANMARKS-REKORD

I LODSEDEL-SALG.

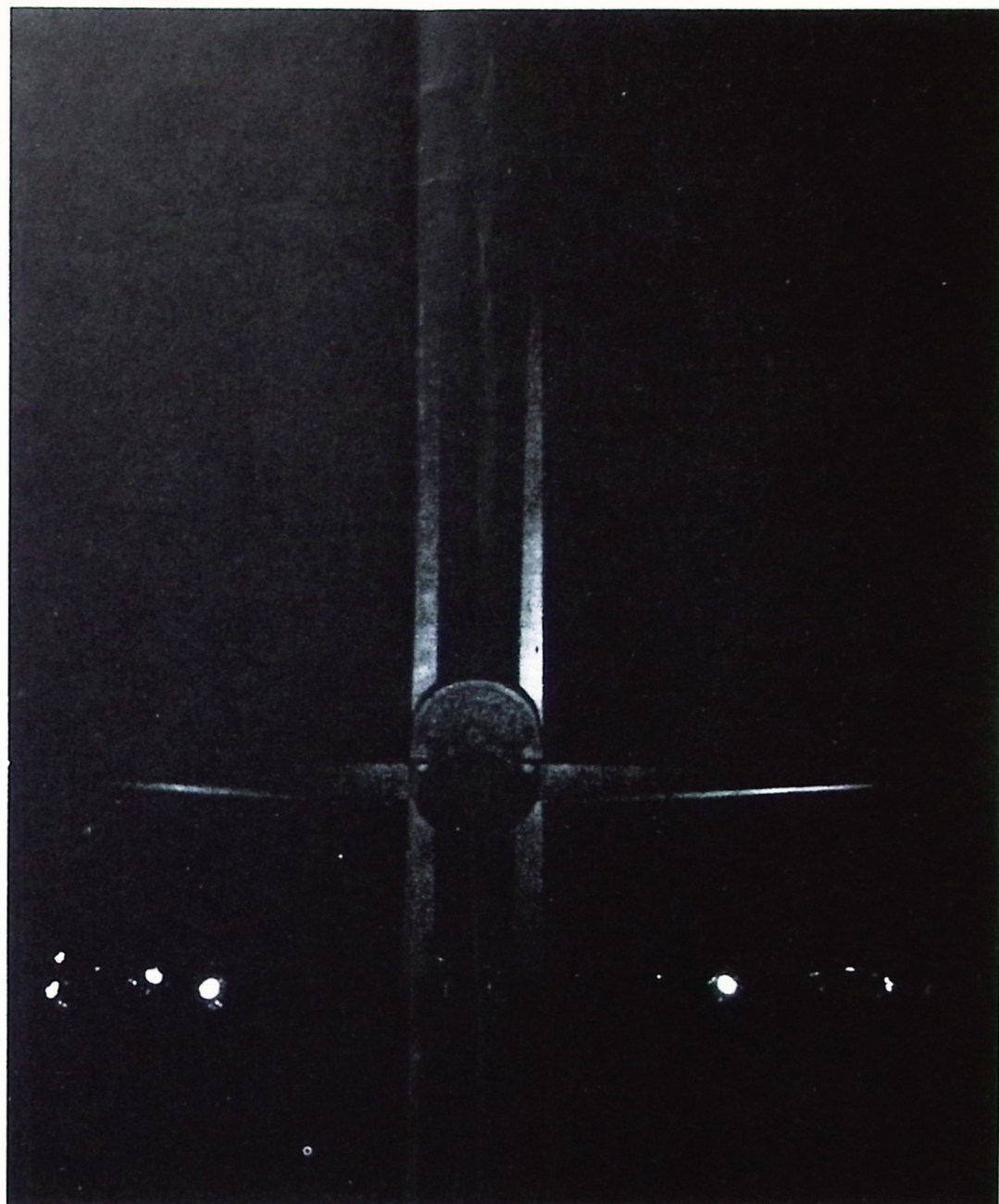
I dette nummer:

Forsiden er tegnet i anledning af Landspatrujelturneringen af Magasinets tegner Jacob Kristensen, som også er mester for selve KIPANDA-mærket.

Korpslotteriet	2	Udstopning af fugle	10
Scout higher and wider	3	Budstikkeopgave	13
Kipanda 1964: Løbende opgaver	4	Junglenyt	14
Kipanda 1964: Januar opgaver	5	Kim — Alverdens lille ven	15
Om snitning	6	Sospejdere: Morse	16
Skovmænd: Brabygning	7	Spejdertidende	17
Klokkerne kimer og kalder	9	Æressiden	19

Marathon-
Jamboreens
vartegn.

Foto:
Flemming Arnholtz
(Magasinets Fotokonkur-
rence,
1. pr. Gruppe 2 B
sort/hvid).

SCOUT HIGHER AND WIDER

Højere op – Længere frem . . .

Jamboreens motto vil heller ikke være noget dårligt valgsprog
for vort spejderarbejde i 1964.

Godt
Nytår

KIPANDA 1964

SÅ LYDER STARTSKUDDET.

Landspatruljeturneringen starter . . .

De løbende opgaver:

(om januar måneds opgaver, se tillige næste side).

1. VI SKAL VISE HANDELAG

KIPANDA's gennemgående opgave består i, at patruljen fremstiller en

PATRULJEKISTE MED INDHOLD.

I sidste nummer af Spejdernes Magasin læste I, hvordan opgaven kan løses, — dog behøver I ikke at føle jer bundet af de viste skitser.

Som I husker, er formålet med en patruljekiste, at I hverved har samling over patruljens ceremonimaterialer: lysestage, æresskind, patruljedagbog o.s.v., som I anvender ved patruljerådsilden.

Denne opgave skal være færdig inden 18. april og forevises ved divisionens forårsturnering.

2. VI SKAL VÆRE DYGTIGERE

Inden den 5. april indsender patruljen til divisionens Kipandaleder en af tropsførerens bekræftet fortegnelse over de prøver og duelighedstegn, patruljen har taget siden indsendelsen af anmeldelsesblanketten. Ved bedømmelsen af patruljens fremskridt vil der dog blive taget rimeligt hensyn til de patruljer, der allerede på anmeldelsestidspunktet lå fint på dette punkt.

3. VI SKAL VÆRE FLERE

Inden den 5. april skal patruljen skaffe helst 2, gerne flere nye spejdere, som ikke indenfor det sidste år har været ulveunger: altså en tilgang ud over den naturlige, I får fra ulveflokkene. Det er tilladt at skaffe nye spejdere også til andre patruljer, — den nye mand godskrives den patrulje, som af tropsførerens får attest på at have skaffet ham. Hvis patruljen ad denne vej vokser så stærkt, at den — med TF's godkendelse — må deles i to, vil begge de nye patruljer kunne fortsætte i Kipandaen, — begge med det antal points, den gamle patrulje indtil delingstidspunktet har skrabt sammen, og — afhængigt af delingstidspunktet og Kipandalederens skøn — kan den løbende hændelsopgave indsendes fælles af de to nye patruljer.

Fortegnelse over de nye medlemmer, attesteret af TF, indsendes til divisionens Kipandaleder inden 5. april.

4. VI SKAL VÆRE PRÆCISE

I bedømmelsen indgår, om patruljen nøje overholder samtlige indsendelsesfrister for såvel månedsopgaverne som de løbende opgaver. Ved uundgåelige forsinkelser må I søge udsættelse hos divisionens Kipandaleder.

5. VI SKAL VISE SAMARBEJDE

Ligeledes vil det blive bedømt, om opgaverne er blevet nogenlunde jævnt fordelt på patruljens medlemmer. Af hver enkelt opgaveløsning skal det fremgå, hvem i patruljen der har løst den, og hvor gammel han er.

6. VI SKAL PÅ SKATTEJAGT

Løsningen på de 8 meldinger indsendes måned for måned, men behold en kopi i patruljen, for I skal bruge den samlede ordlyd til sidst. DEN FØRSTE MELDING FIK I VED RADIOUDSENDELSEN DEN 14. DECEMBER, men løsningen indsendes først sammen med januaropgaverne inden den 5. februar.

Husk, at samtlige indsendelser skal være tydeligt mærket med turneringsnummer, patrulje- og tropsnavn. Hvis I ikke i forvejen er klar over det, vil jeres tropsfører kunne give jer adressen på divisionens Kipandaleder. Det er til denne — og altså ikke til korpset — at alle henvendelser angående Kipandaen skal rettes.

Januar opgaverne

Opgave B. AMULETTER

Når tropenattens mørke sænker sig over junglen, fuglenes hæse skrig forstummer, nattens dyr kommer frem og selv den svageste lyd rammer sanserne som et øresønderrivende faresignal, fatter Wacambaen sin amulet, knuger den i hånden, — for kun denne lykkebringer er i stand til at indgive ham det mod, der kan overvinde alle farer.

Også jeres patrulje skal kunne overvinde Wacamba-junglens farer. Derfor: patruljen fremstiller een fælles amulet, — og I må ikke regne med at få dette ene eksemplar tilbage, men regne det for en venskabs-gave til Wacambaernes høvding TAL HAIUS. Han vil vide at beskytte de af jer, der skal gæste ham i årets 8. måned!

Når amuletten er færdig, skal den måle $25 \times 25 \times 35$ millimeter på de steder, hvor den er størst, og der skal være et hul på 3,5 millimeter igennem på den lange led. Se iøvrigt om snitning af amuletter andetsteds i bladet.

Opgave C. ALARMERING

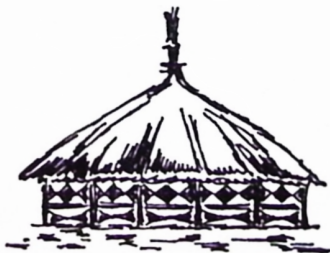
Junglens trommer hamrer sine dumpe signaler, alt arbejde standser, alle lytter intenst for at tyde budskabet: HATARI— HATARI! Der er fare på færde i landsbyen! Stammens krigere må så hurtigt som muligt samles for at afværge det, der truer!

Hvor hurtigt kan I egentlig samle jeres patrulje, når det virkelig gælder?

Lav en alarmeringsplan for jeres patrulje, som hurtigst muligt kan samle jer på troppens hemmelige mødeplads! Det er nødvendigt at lave den så omfattende, at enhver af jer kan være den, der giver det første signal til de andre. Indsend planen sammen med de øvrige opgaver for januar.

Aflyt på skift Musikradioen, program 3, fra mandag den 6. januar mellem kl. 18 og 18,30 og hver mandag, tirsdag og onsdag i januar på dette tidspunkt, indtil alarmen har lydt. Speakerens annoncerer vil altså bekendtgøre, når alarmeringen starter.

Den vagthavende spejder alarmerer resten af patruljen, og når den er samlet, melder den sig på det aftalte sted hos TF, som giver yderligere instruktion. Det gælder om at være hurtig!

Opgave A. BUDSTIKKER

Baden-Powell's Mafeking-drenge var dygtige til at bringe meldinger fra det ene sted til det andet og til at signalere. — Som ordonnanser og spejdere måtte de stå på højde med de indfødte og lære af deres metoder,

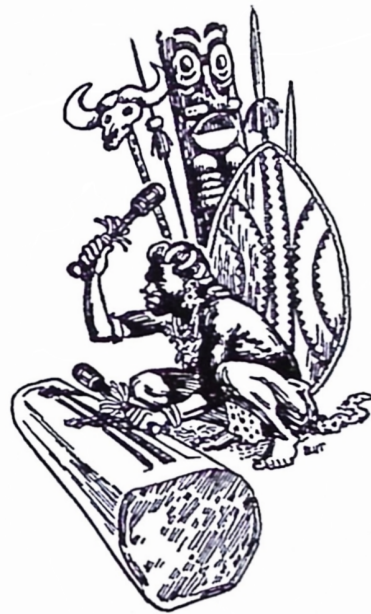
Ordonnanserne måtte sørge for at holde deres budskaber skjult, og de måtte kunne affatte dem i kodesprog for det tilfælde, at meldingen trods alt skulle falde i de gale hænder. Patruljerne havde også indbyrdes deres egne hemmelige meldesystemer, — f. eks. havde hver mand i patruljen sin **BUDSTIKKE** — en stump af en kæp, der var slebet rund som et kosterkaft i en ganske bestemt tykkelse og længde. Ofte var disse budstikker rigt udskårne i enderne, malet i stærke farver eller smykket med fjer, slangetænder og vildsvineborster.

I KIPANDAEN — udvælgelsen af de bedste patruljer — er der brug for Mafeking-drengenes egenskaber som ordonnanser. Derfor lyder opgaven i januar måned:

Hver mand i patruljen fremstiller sin personlige budstikke.

Budstikken skal være 40 cm lang, hvoraf de yderste 8 cm i hver ende må udnyttes til udsmykning, medens det midterste stykke på 24 cm skal forblive glat og rundt som et kosterkaft med en diameter på nøjagtig 23 mm

Disse opgaver indsendes til divisionens Kipanda-leder inden den 5. febr.

SKATTEJAGTEN MELDING NR. 1:

— den fik I allerede ved radioudsendelsen den 14. december 1963.

MELDING NR. 2:

— den får I pr. budstikke!

MELDING NR. 3:

— den kommer, men hvornår?

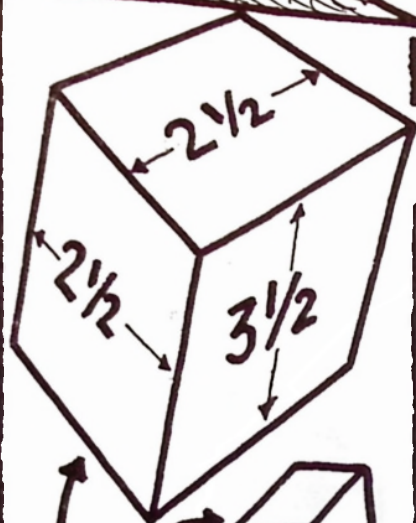
Ordlyden af alle tre meldinger indsendes sammen med de øvrige januaropgaver inden den 5. februar til divisionens Kipandaleder. Men behold en kopi i patruljen. I vil få brug for den!

OM SNITNING

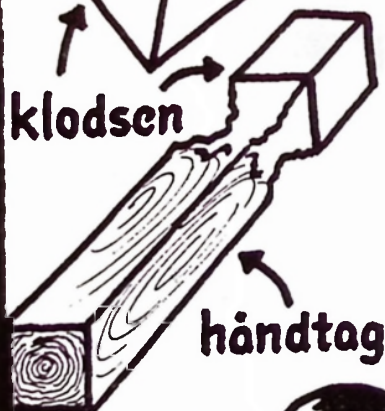

Kipandaens amuletter

(Januar opgave B).

klodsen

håndtag

Lad os begynde med at omtale værktøjet: En god, skarp slirekniv har vi vel alle, men til snitning skal den være ekstra skarp, vi vil derfor hvæsse den med en af de små, fikse carborundum-sten, man kan købe hos isenkræmmeren for 2—3 kr.

Et andet meget velegnet værktøj er den afbildede hobby-kniv med udskiftelige blade.

Husk altid når du bruger kniv:

SNIT UDAD, VÆK FRA DIG SELV!

Så kommer vi til materialet:

Vi skal have fat i et stykke bøg eller fyrretræ 25—30 cm langt, højden og bredden skal være 2,5 og 2,5, altså 30×2,5×2,5 cm. Sav eller skær således, at du får et håndtag at arbejde med (se tegningen), det kan så skæres væk til sidst. Med en blød blyant tegner du på klodsen, hvad du vil skære ud, og pas nu på, skær hellere for lidt end for meget, hold øje med de øvrige sider af klodsen (for du har jo tegnet på alle siderne),

så du får en harmonisk figur, formet helt efter din egen fantasi.

For fantasi skal der til. Du ser forneden nogle eksempler på figurer, men der er jo mange andre muligheder f. eks. dyr, fugle, fisk, våben og ting, der forestiller ingenting, bare de er fantasifulde.

Man kan også påhæfte andre ting, f. eks. skind, skindstrimler, fine fjer, farver, messingtråd, knapper af nikkel, messing eller jern, møbelstifternåle med kulørte glashoveder smukke mønstre, o. m. a.

De virkelig fingernemme vil tage fat på at brænde smukke ornamenter ind i udskårne relief-felter. Man kan også lave ornamenter af små blå søm.

God fornøjelse!

Husk at der i amuletterne, der afleveres i Kipandaen, skal være et hul på 3,5 mm på den lange led.

Tegning: Jacob Kristensen.

Brokonstruktion er en videnskab for sig. Der er skrevet i hundredvis af tykke bøger om dette emne, så det er naturligvis umuligt for os at gå virkeligt til bunds heri. Her skal kun omtales simple konstruktioner, som I selv vil være i stand til at udføre. Dette bliver iflg. sagens natur broer i træ, samt et par i sten, endvidere hovedprincipperne i de stål- og betonbroer, der er udført af »rigtige« brobyggere.

Broer som sådan er sandsynligvis menneskets første byggearbejde. Længe før hulemennesket fandt på at lave boliger, tvang den barske virkelighed ham til at give sig af med brobygning under en ell. anden form. Under deres ofte møjsomme vandringer efter føde er de før eller senere stødt på en rivende vildbæk eller en kløft med vægge så stejle, at de hverken var til at komme op eller ned ad. Så har naturen rakt dem en hjælpende hånd, et vindfældet træ har lagt sig over slugten, og ad denne ofte noget usikre forbindelse har de så overskredet tærskelen til det ukendte land, fig. 1.

Fig. 1.

Næste gang de har stået overfor den situation at skulle forcere en vanskelig overgang, uden at naturen har vist sig fra den elskværdige side,

har stammens lyse hoved fundet på at gå denne i bedene. Med deres skarpe stenøkser (der slet ikke var så ringe endda) har de fældet et træ af passende højde og tykkelse, fjernet de grene, der har været mest i vejen og lagt træet over slugten. Dette er den første bro udført af menneskehænder, fig. 2.

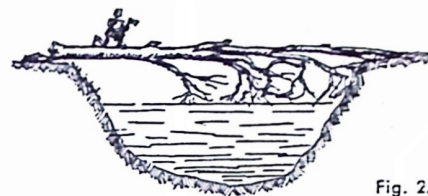

Fig. 2.

BROBYGNING - I.

Skovmandspatruljen som ingeniør- og entreprenørfirma.

Tekst: William Hagemester. - Ill.: Busser

Det næste led i udviklingen er den permanente bro. Stammen har fundet nogle huler, der beboelsesmæs-

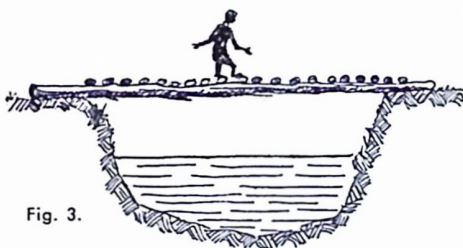

Fig. 3.

sigt set repræsenterer den allerhøjeste form for bekvemmelighed og luksus. Desværre er hulerne adskilt fra et lige så eftertragteligt jagtrevier af en såre besværlig kløft. Da det kan være vanskeligt og farligt at balancere hen ad en glat og gyngende træstamme med et tungt jagtudbytte på nakken, har stammens lyse hoved fundet ud af at lægge to træer ved siden af hinanden i passende afstand, lægge grene tværs over dis-

se og yderligere sikre dem ved at binde dem til stammerne med tynde lianer (f. eks. caprifol), og hermed er vi i princippet inde på den brobygning, der benyttes den dag i dag, fig. 3.

Den primitive bro af natursten

Når man færdes uden for de slagne veje i Norge og Sverige, vil man ofte støde på småbroer, de såkaldte spange, der danner overgang over små vandløb og grøfter, sjældent over 2 meter brede. Disse spange er ofte en stor flad natursten, der simpelthen er lagt over grøften.

SPANG AF EEN GRANITPLADE.

Fig. 4.

Mens en træbro er en i høj grad forgængelig genstand, er sådan en stenbro af næsten ubegrænset levetid, dersom den da er uden sprækker, hvor vand kan sive ind og forårsage frostsprængninger. En sådan stenplade på f. eks. $2 \times 1 \times 0,25$ m er tung, den kan veje op mod 1,5 tons. Og dog er disse små spænde for intet at regne mod stenbroer af lignende art, der endnu findes i Kina. En af disse er udført af en indtil 25 m lang, 3 m bred og 2 m høj sten. Et sådant bæst vejer omkring 400—450 tons. Den er sandsynligvis bragt på plads ved at man først har fyldt kløften ud med jord og sten, lagt svære træstammer på langs, derpå ved hjælp af lange løftestænger bragt kolossen op på ruller, snøret tove omkring den, og et par hundrede trækokser eller nogle tusinde mand har slæbt kæmpen på plads, hvorpå man atter har ryddet kløften. Da broen vel i de fleste tilfælde har ført over et vandløb, har man først ledet dette en anden vej. (Fig. 4).

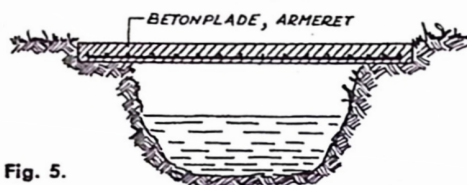

Fig. 5.

En hjemmelavet betonbro

Dersom I på jeres tropsgrund har en bred grøft, over hvilken I vil lave en forholdsvis uforgængelig overgang, kan I støbe en flad betonbro. Den udføres som vist på skitse 5. Først graver I ud til »vederlag« på hver side af grøften, derpå opfører I en forskalling af gamle brædder. Denne forskalling er simpelthen en flad trækasse, der skal omslutte støbematerialerne. Beton'en består af 1 del cement, 2 dele skarpt grus og $2\frac{1}{2}$ dele rene småsten. Materialerne lægges i en bunke i ovennævnte forhold på en blandingsflage, hvorpå bunkses skovles igennem tre gange.

Ved at stikke en skovl i bunken, kan man konstatere, om den er fuld-

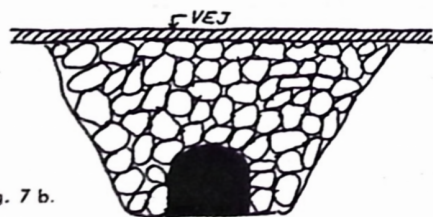

Fig. 7 b.

kommen gennemblandet. Man laver derpå et hul i toppen af bunken, hælder vand på, hvorpå det hele gennemskovles. Betonen må for alt i verden ikke blive for pladret. Den skal, når den indstøbes, have samme konsistens som en meget svær, meget tyk havregød. Når vor blanding er færdig, lægger vi et ca. 4 cm tykt lag i bunden af formkassen. — Vi tænker os, at den betonplade, vi skal støbe, er 2 m lang, 1,2 m bred og 20 cm tyk. Ovenpå ca. 4 cm støbning lægger vi nu 3 stk. $\frac{3}{8}$ " bundjern, de såkaldte bærejern. De ligger

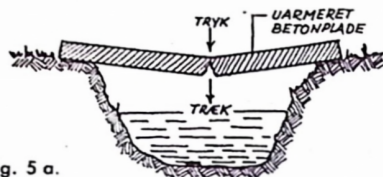

Fig. 5 a.

på langs, jævnt fordelt, 1,9 m lange, og på tværs af dem lægger vi med 15 cm afstand $\frac{3}{16}$ " fordelingsjern, hvorpå vi støber færdig. De øverste 2 cm af støbningen skal være stenfri. Det er det såkaldte slidlag, som skal være forholdsvis tørt — jordfugtigt, og det skal presses godt sammen med skovlen og glattes over.

Hvorfor kommer vi jern i betonen? Af følgende grunde: Beton har den egenskab, at den er uhyre stærk for tryk, men svag for træk. På en sådan bro kommer der et tryk på oversiden og et træk på undersiden af stenpladen. Dette træk optages af armeringsjernet. Se fig. 5.

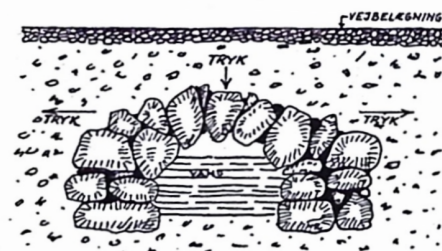

Fig. 6.

Stenkisten

I Sverige, hvor der er stor rigdom på sten, benytter man som nævnt disse til overdækning over smalle vandløb. Her i landet har man også fra gammel tid benyttet natursten i forbindelse med en slags brobyg-

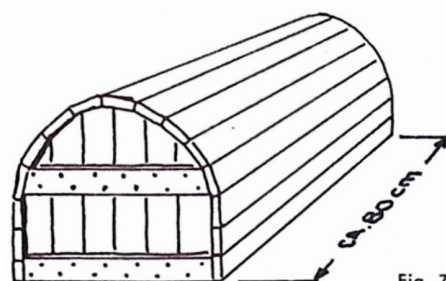

Fig. 7.

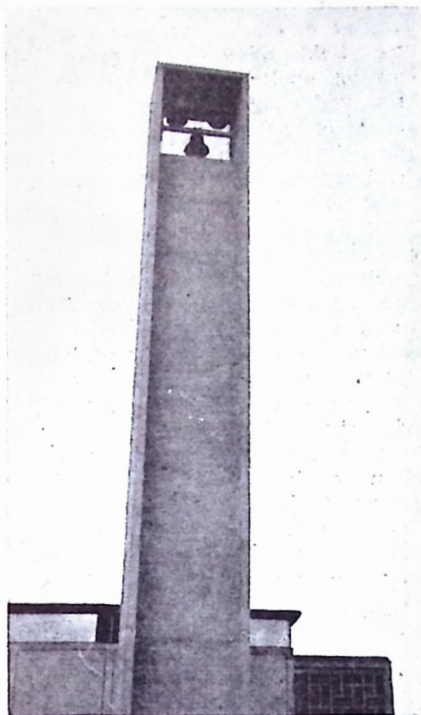
ning, nemlig hvor en vej skulle føre over et mindre vandløb eller stor grøft. Her har man benyttet buen, der senere er indgået som led i en mængde forskellige brokonstruktioner. På fig. 6 er vist, hvordan en sådan stenliste ser ud i snit. Principet i bukonstruktionen er, at trykket på de kileformede sten forskydes ud til siderne. Derved kan buen, dersom den er ordentlig udført, tåle et uhyre tryk.

Vi vender atter tilbage til tropsgrunden, gennem hvilken der fører en dyb, bred kløft, som afvander forskellige naboejendomme, hvorfor den altid skal holdes oprenset. (En sådan findes f. eks. i »Kattehalemosen«). I stedet for at lave en træbro, der forfalder forholdsvis hurtigt, fordi den aldrig bliver vedligeholdt, kan I selv lave en stenliste. Da I ikke er i besiddelse af den dygtighed, der skal til for at bygge en ordentlig bue af natursten, ej heller har kendskab til at tilhugge sten, kan I bygge den over en skabelon lavet af alm. forskallingsbrædder. På fig. 7 og 7 a ser I hvordan. Vil I lave det meget flot, kan I klæde siderne med en opmuret kampestensmur. Sådanne stenkister kan I se på Hille-rødvejen i nærheden af »Røde Port« savværk. Man kan selvfølgelig lægge et stort cementrør i bunden, men det er knapt så spændende

(Fortsættes i næste nummer).

Fig. 7 a.

Men da forfølgelsestiden var ovre o. år 300, begyndte kirkeklokken efterhånden at vinde indpas, selv om vi skal helt op til o. år 600 inden man med sikkerhed kan påvise brugen af kirkeklokker. De første klokker var af jern; senere støbtes de af malm, som giver en meget smukkere klang.

I Danmark fik vi den første kirkeklokke ved den kirke, Ansgar byggede i Slesvig. Men det holdt hårdt at få lov til at hænge den op. For lyden var en vederstyggelighed for vore ikke kristne forfædre, og de var bange for, at denne fremmedartede lyd skulle jage de gode vætter bort og kalde de onde ånder til.

Det syn ændredes, og det blev almindeligt, at hver kirke fik sin klokke. Den ældste, vi har, er fra o. 1130. Den største klokke fra Middelalderen hænger i Roskilde Domkirke. Det er nok sandt, at i omkring 7—800 år har kirkeklokkerne ringet daglig ud over Danmark. Og det var jo ikke det gode, de ville jage på flugt. Tværtimod, det var det onde og ufreden.

Tidligere tiders »klokketro«

Der skabtes i ældre tid en overtro på kirkeklokkens magt. Smukkest er det udtrykt i digtet: Kirkeklokken i Farum. Det fortæller om drengen, der i midnatstimen lister sig op i kirketårnet for at skrabe rust af klokken, for han har hørt, at den slags kan helbrede sygdom, måske også den sygdom hans mor lider af.

I nogle klokker er der små hak. Man har filet i malmen, fordi man mente, at der var undergørende kræfter i den.

Overtro siger vi. Ja, men bag overtroen gemmer sig nu alligevel noget andet.

Hvad med os?

Hvad er det, kirkeklokkens daglige ringning vil sige os? Det kan godt udtrykkes med nogle af de indskrifter, der findes på klokkerne.

»Min røst er en skræk for alle onde ånder«, står der på den store klokke i Roskilde Domkirke, og på dens lillebror står der: »Jeg mildner alle folks sind«.

(fortsættes side 12).

»KLOKKERNE KIMER OG KALDER«

»Jeg synger min sang
over by, over vang,
med malmrøst til hjem og til hjerte.
Følg altid Guds vej.
Han svigter dig ej,
men tænder dig livshåbets kerte.*)«

Sådan står der på klokken i Kasted kirke ved Århus. Der findes mange lignende vers og sentenser på danske kirkeklokker. Du kunne jo passende undersøge, om der står noget på din sognekirkes klokke.

Hver søndag kalder klokkerne til gudstjeneste. På hverdage ringer de »solen op og ned« både i byen og på landet.

»Lidt klokkehistorie«

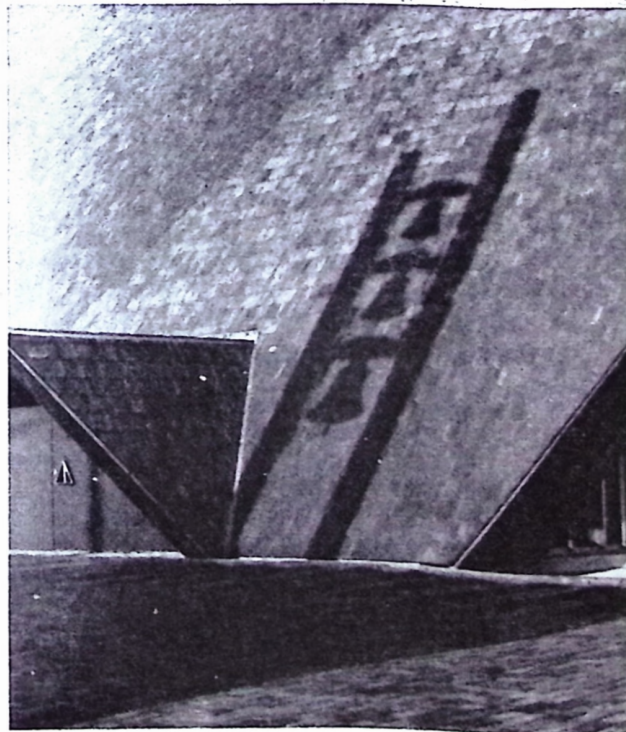
Denne klokkeringing er så gammel, at vi vel tror, at sådan har det altid været.

Det har det nu ikke. I den ældste kristne kirke brugte man ikke klokker. De kristne var ofte forfulgte og måtte derfor samles i dybeste hemmelighed.

*) gammelt ord for stort lys.

*Kirken i
hverdagen*

*af
Steff*

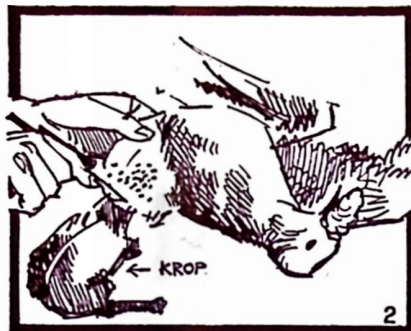
Det hænder ofte, at man på en tur i skoven finder en død fugl, eller det sker, at en fugl flyver mod en rude og falder død til jorden. Man samler den måske op og synes, at den har meget smukke farver og fjer, og man ønsker, at man kunne gemme den. På museer og i skolens samling har man ofte set på de udstoppede fugle, og måske tænkt, at det kunne være morsomt selv at have en samling udstoppede fugle.

Det kan også godt lade sig gøre, for det er slet ikke så svært at præparere og udstoppe en fugl. Ganske vist er udstopning af fugle og dyr lidt af en kunst, og man skal ikke vente, at det første forsøg bliver særlig vellykket, men allerede det næste bliver bedre. Alle fugle er ikke lige lette at udstoppe, de små

sangfugle har meget tyndt skind, og man ødelægger dem let, når skindet skal løsnes fra kroppen, mens de store fugle som ænder eller gæs er svære at håndtere og at få den rigtige facon på ved opstillingen.

Pas på fjerene

Ved udpræpareringen af kroppen, halsen og hovedet må man være meget forsigtig med ikke at ødelægge

ge eller grise fjerene til. På bagsiden af skindet sidder ofte temmelig meget fedt, som man får på fingrene, da det smelter let. Det kan da hjælpe at gnide fingrene af i kartoffelmel og at drysse lidt kartoffelmel på den fedtede inderside af skindet. Det meste fedt skal man prøve at fjerne. Det gør ikke noget, at der kommer lidt kartoffelmel på fjerene,

det kan børstes af, men fedt eller blod ødelægger dem, og det hjælper ikke at tørre af med benzin eller lign. Husk, at fugle, der har været døde i nogen tid, er sværere at præparere end friske, da skindet bliver mørkt.

Hvis man ikke har tid til at udstoppe fuglen, når man får den, kan den godt ligge i køleskab i nogen tid (forbedt din mor skånsomt i forvejen. Red). Før man begynder at arbejde med

den fugl, man vil udstoppe, er det vigtigt at stoppe lidt vat i næbbet, for at ikke blod eller slim skal sive ud og ødelægge fjerene. Hav alle materialer og redskaber samlet før arbejdet begynder og beregn god tid, da det er nødvendigt at være meget omhyggelig og forsigtig, hvis man skal nå et godt resultat.

Skindet skilles fra kroppen

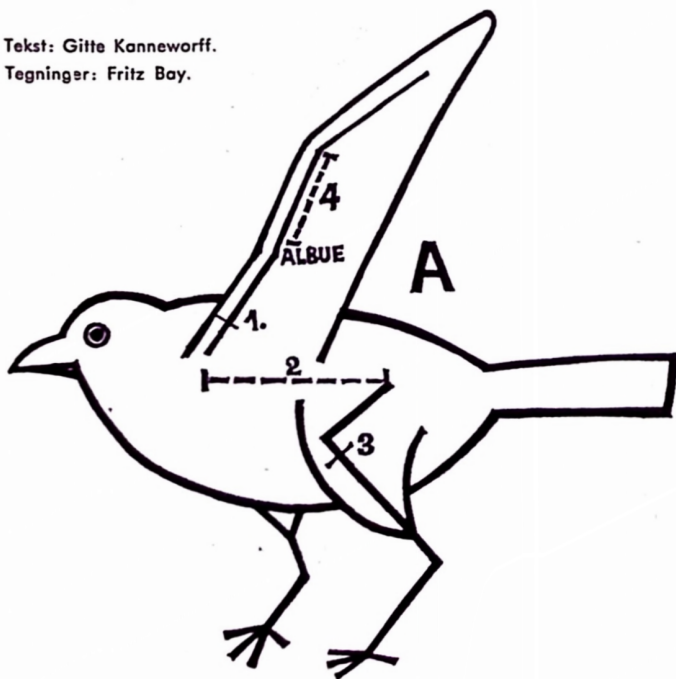
Forst skal overarmsbenene knækkes med den stumpe tang. Se tegning A, punkt 1.

Læg derefter fuglen med hovedet til venstre og begge vinger op over kroppen, som vist på tegning A. Med den skarpe kniv skæres nu det hul, hvorigennem hele kroppen efterhånden skal komme. På tegning A, pkt. 2 ses, hvor snittet skal lægges. Se også fig. 1. Fjerene sidder i »bede« i skindet, og man må aldrig skære igennem disse bede, men forsøge at

gå udenom. Man skærer kun lige igennem skindet, som man så løsner fra kroppen med fingrene. Først går man ned over bugen og derefter op til den venstre vinge, hvor skindet løsnes til albuen. Man skærer nu alt kød og fedt af armen ned til albuen. Derefter løsnes skindet ned mod halsen, hvor kroen løsnes, og halsen klippes over helt inde ved kroppen. Man kan nu forsigtigt begynde at krænge skindet, således at kroppen efterhånden kommer ud af hullet, samtidig med at man løsner skindet op mod højre arm, som behandles som venstre. Benene trækkes nu ud, skæres af lige under knæet, pkt. 3 på tegning A, og der renses her helt for muskler og fedt. Til sidst trækkes skindet ud over halen, hvor gattet overklippes og gumpeskirtlen skæres bort. Man skærer så skråt ned omkring halefjerens fjerposer, og kroppen er helt frigjort fra skindet. Fig. 2.

Tekst: Gitte Konneworff.
Tegninger: Fritz Bay.

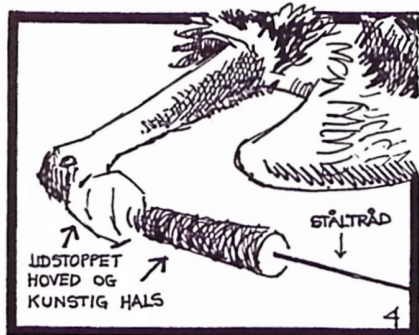

Udstopning af fugle

Fuglen kan nu kønsbestemmes: skær langs venstre bækkenben. Helt inde i kropshulen ses enten to testikler eller ovariet. Kroppen gemmes og bruges som model, når træuldkroppen skal laves.

Hovedet og halsen frigøres

Skindet smøres med garvevædske og krænges tilbage, så fjerene igen sidder rigtigt. Nu skal hovedet og halsen frigøres. Træk i halsen gennem hullet i skindet og kræng skindet ud over hovedet, fig. 3. På visse fugle kan skindet ikke krænges ud over hovedet, eller i alt fald kun med stort besvær: alle svømmefugle, spætter, blishøns, svaner og gæs. Man må da skære op under næbbet og rense kraniet herfra. Man skærer ind i øregangen, så skindet løsnes. Øjet skæres fri, men uden at selve randen går i stykker. Vær omhyggelig. Øjnene tages ud. Skær op langs kæbens underside, så tungen kommer ud og klip med en saks op

gennem ganen. Klip desuden bag kraniet op lige over halshvirvlerne, så halsen kommer fri. Rens nu resten af kraniet for muskler og fedt og smør med garvevædske på bagsiden af hoved- og halsskindet.

I underarmen findes en del muskler, som må fjernes. Skær op på undersiden af vingen, pkt. 4 på tegning A, skær musklerne over i den ene side, endelig ikke midt på benet, da de så er meget svære at få fjernet.

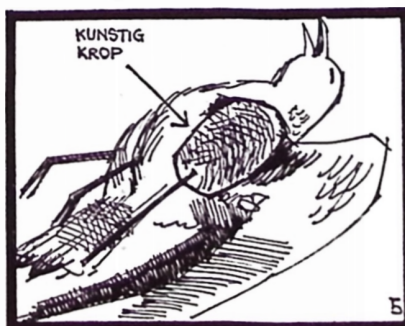
Den egentlige udstopning begynder

Nu er skindet klar til selve udstopningen. Kroppen laves af træuld, som omvikles, først med sejl garn og derefter med kinesertråd. Kroppen må godt være tykkere, men aldrig længere end fuglens rigtige krop. Uden på kinesertråden vikles lidt blår, aldrig vat, for at jævne ud.

Halsen: omkring et stykke galvaniseret jerntråd, som er længere end halsen, og som er slebet helt glat med sandpapir og spidset i begge ender, vikler du blår. Også for halsen gælder det: gerne tykkere, men aldrig længere end den rigtige hals. Jerntrådens længde skal være halsens længde + kroppens + et godt stykke til.

Tråden stikkes nu op i kraniet, fig. 4, helt op i panden. Blåret skubbes godt op, og man kan putte lidt vat op i kraniet, så blåret sidder helt fast. Der puttes en tot vat i øjenhulene. Skindet trækkes ned over halsen, og fjerene ordnes ved at man løfter op i dem med en pincet. De kommer ikke til at sidde pæner, fordi man glatter på dem. Tråden skubbes nu op igennem hovedet, og kroppen puttes ind, hvor den spidse ende skal helt ud til gattet, fig. 5. Halstråden skal stikkes gennem kroppen, den skal komme ud ved gattet, bøj en krog på den, tegning B, og træk den til, tegning C.

Bentrådene, som er tilspidsede i den ene ende, stikkes gennem foden og op langs bagsiden af benene. De

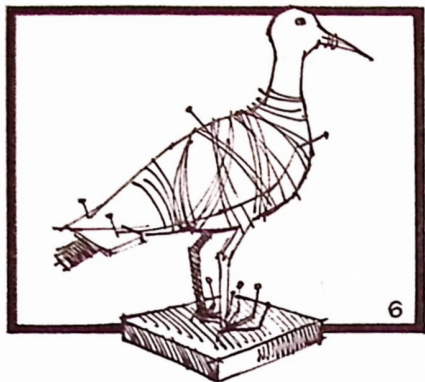

stikkes ind i siden på kroppen og ud på den anden side, tegning D, hvor der bøjes en krog på tråden, som derefter trækkes til. Benet kan nu bøjes i den rigtige stilling. En tråd stikkes ind ved haleroden for at holde halen på plads.

Færdiggørelse og detaljer

Hvis kroppen ikke helt udfylder skindet, kan man stoppe lidt vat ind, men det må ikke gøres for kompakt. Hullet lukkes med tre knappenåle, som stikkes ind i kroppen i den nederste kant. Vingerne anbringes i den ønskede stilling (se evt. i en fuglebog for at få stillingen rigtig). De holdes på plads af en nål, som stikkes ind lige foran albuen, en i hånden og et par i kanten af vingen. Desuden kan vingen støttes af nåle, som stikkes ind i kroppen under vingen, men de må fjernes igen, når fuglen er helt tør. Fig. 6. Øjnene puttes indenfor randen og holdes fast med en klat lim. Man sætter et par nåle i skulderfjerene og ordner fjerdragten ved at løfte op i fjerene med pincetten, men man må som tidligere sagt aldrig glatte på dem.

Hvis fuglen anbringes på en træklods, bores to huller, hvorigennem man stikker bentrådene, som bøjes om på undersiden af klodsens. Halen holdes på plads af et stykke karton på oversiden og undersiden, holdt sammen med knappenåle. Næbbet holdes sammen af en tråd, som går op omkring en knappenål, der er stukket gennem næseborerne.

(fortsat fra side 11).

Nu skal fuglen tørre, en uge eller mere, men indtil den er tør, kan man rette på den af og til.

Litteratur:

Henning Scheel: Udstopning af fugle og pattedyr. J. Fr. Clausens forlag 1954.

Tekst: Gitte Kannevorff.

Ill.: Fritz Bay.

MATERIALER

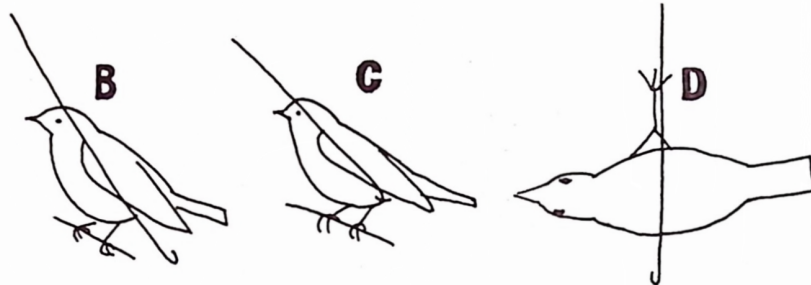
Der bruges: Træuld, sejl garn, kinesertråd, blå, vat, øjne (i den rigtige farve) (købes hos en konservator), galvaniseret jerntråd:

til gråspurve	tråd 20
solsorte	tråd 18
krager, skader	tråd 16
ugler	tråd 14
musvåger, ænder ..	tråd 12

garvevædske (1 liter vand, 80 gr. salt og 15 gr. myresyre), knappe-nåle, karton, kartoffelmel.

Redskaber:

en meget skarp kniv
en stump tang,
en pincet og en saks
en pensel til garvevædske.

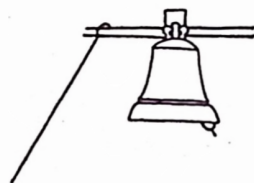

KLOKKERNE — (fortsat fra side 9).

Klokken i Ensted har denne indskrift:

»Tro og råb er mit håb«

Måske siges det bedst gennem den franske maler Millets smukke billede: Angelus. Det forestiller to mennesker, der står ude på marken i stille bøn, mens aftenklokken ringer solen ned.

kirkeklokker og minde om, hvordan kirken kommer til orde i vor hverdag gennem kirkeklokkens daglige ringning.

Også i 1964 vil den »synges sin sang« om Guds fred og Guds velsignelse over os og kalde os til bøn og til eftertanke.

Steff.

HUSK

KORPS LOTTERIET

Det er jo meningen med kirkeklokkens daglige ringning.

Den ringer Guds fred og Guds velsignelse ind i og ind over vort travle liv.

Vend dit sind mod Gud ved dagens begyndelse og ved arbejdsdagens slutning.

Lad de tre gange tre bedeslag, som afslutter ringningen, minde dig om de tre led i den kristne tro: Gud Fader, Gud Søn og Gud Helligånd eller om troen og håbet og kærligheden, og lad disse ni bedeslag være de ni led i Fadervor.

Også i 1964

Så kunne der fortælles en hel del om søndagsringning til gudstjeneste, om kimning på de store festdage, om hvordan Danmarks kirkeklokker har ringet freden ind over landet, f. eks. 5. maj 1945. Men lad det være.

Her ville jeg blot fortælle lidt om

HUSK

KORPS LOTTERIET

KIPANDAENS BUDSTIKKE OPGAVE

Skattejagten — melding 2

• — L L D P I V D J L B H E E A N I D E D Å A T N G S E R V

V J W T D V K R E R U A E A O E A S N S C E G D L E E A

Δ A B N S R F M U Å A V Æ P H B D F T I K R A E □

□ S Ø I L D T R A K L I M A R S E A G M Ø R B U K ○

○ E I Å D E L L E R B S T R E S I J R E T V E E S *

* F T D E R N E V M O S E I R ! N I E L O D D D +

+ 8. A T F J V E K F A A E E R A S M N R G R T P X

X J K E J Æ T Å E E F T A E K N H N R N U A L R I D I E •

På ulvetur med polarulvene, Holsteinsborg, Grønland

Vi skulle mødes ved Kongebroen den 28. september kl. 10 og skulle sejle til Sdr. Kangerdluarssuk, en fjord der ligger lidt nord for Holsteinsborg. Vi havde af distriktslægen fået lov til at låne »Ujuat«, der er distriktets lægebåd. Vejret var vådt, sådan rigtig våd og kold sne, men heldigvis var der en dejlig kashyt. Vi fik også lov at være i styrehuset for at se, hvordan man styrer.

Da vi kom til Kangerdluarssuk var klokken 12, og vi spiste og drak te. Da vi skulle i land, måtte vi ro fire gange frem og tilbage for at komme i land alle mand. Vi blev delt i to hold, det ene hold var fra landet Gubien og det andet fra Amalien. De to lande var delt af en grænse, hvor der lå en skat, og så gjaldt det om at finde skatten, erobre stan-

deren fra det andet land og få mange armbind. Vi kæmpede i 1½ time, men så var vi også trætte, for vi løb op og ned af fjeldene hele tiden. Bagefter øvede vi os til stjerneprøverne ved at kaste og gribe.

Så skulle vi sejle hjem igen, men da vi skulle ombord, faldt Fox i en elv og blev meget våd. Da vi kom ombord, fik vi te, og vi måtte alle tørre vores tøj, fordi vi var så våde af al den sne. På vejen hjem gynge de skibet meget, men vi blev ikke spor søsyge. Det var kun sjovt.

Til vores møder bestiller vi en masse og træner til stjerneprøverne. Der er mange, der snart skal have 1. stjernen.

En stor ulvehilsen til alle ulve i Danmark fra

Polarulvene, Holsteinsborg.

Kirba, 2. Tastrup
Mysa, 1. Korsør
Søren, Lakseflokken
Bekko, Felix og Gråbror,
Mikkel Skovs flok.

MÅNEDENS 30 KM VANDRINGER

- 12 ulve fra Birkeflokken og 1. Birkerød
- 11 ulve fra 1. Herlev, Jungleulve
- 10 ulve fra 1. Kudu
- 15 ulve fra 1. Risskov
- 1 ulv fra Sct. Ansgar
- 12 ulve fra Varde flok
- 12 ulve fra 1. Vinderup
- 2 ulve fra 2. Absalon, Vikinger
- 7 ulve fra 2. Absalon, Daner
- 11 ulve fra 2. Herlev, Polarulve
- 10 ulve fra 5. Århus.

Handsken er kastet

Sidste gang blev handsken fra Holstebro kastet til 3. Sønderborg flok. Læs her, hvad MUVIN fortæller om BANDEFØRER & ASSISTENT WEEK-END'EN 1963.

»Den 6.—7. september havde vi en dejlig tur til Madeskoven. Vi travede derud, — vejret var dejligt og solen skinnede. Vejen var ikke så lang, at oppakningen blev alt for tyngende.

Da vi kom til KFUM-spejdernes hytte derude, hejste vi flaget, og fik derpå sodavand og dejligt wienerbrød, — uhm, hvor det smagte efter turen. — Sovepladser blev så anvist, og derefter fik vi fri lidt, så vi kunne undersøge terrænet.

Vor medbragte mad blev spist, og efter opvasken legede vi udendørs. Senere optrådte hver bande med en sketch, og ved 9-tiden mente Biju, at vi var trætte nok til at komme i seng. Det var vi nu mange, der ikke mente, så der blev sludret og lavet sjov i nogen tid endnu.

Til gengæld begyndte søndag morgen meget tidligt. Solen skinnede

(fortsættes næste side).

KIM

Alverdens lille ven
4. afsnit.

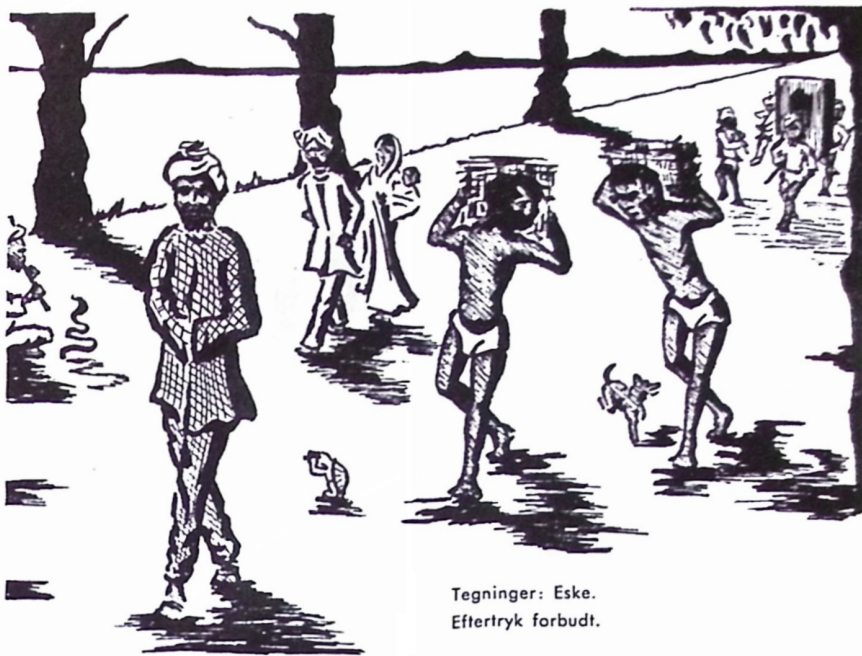
Det var knap tre dage siden. Lamaen og Kim gik på vandring sammen. De var begge optaget af deres egne tanker. Lamaen søgte en flod, hvis helbredende kraft var undergørende, og Kim? — Ja, mon tyren snart ville komme til ham?

»Var der nogensinde magen til discipel?« råbte Kim muntert til Lamaen.

»Jeg må spørge mig selv, om du ikke somme tider er en ånd og somme tider en lille djævel,« sagde Lamaen med et langsomt smil.

»Jeg er Eders discipel.« Kim faldt i trit ved siden af ham, og mens rosenkransen raslede, gik de tavse mil efter mil. Lamaen var som altid dybt hensunken i grublerier, men Kim så sig omkring med klare, vågne øjne. Han fandt, at dette her var langt at foretrække for de snævre gader i Lahore. Her var nye mennesker og nyt at se ved hvert skridt. De vandrede den hele dag. Da der var en time til solnedgang, så Kim sig omkring efter adspredelse — Lamaen gik med ham. De nåede ud på en stor græsmark.

Langt ude gik fire mænd, så langt borte, at de så ganske små ud. Kim

Tegninger: Eske.
Eftertryk forbudt.

skyggede for øjnene og stirrede længe og så pludselig et solglimt i blankpoleret messing.

»Det er soldater,« sagde han. »Lad os kigge på dem.« Så gik Lamaen og Kim ind bag de svære stammer i en Mangolunds kølige mørke. Soldaterne nåede omsider frem til Mangolunden. De råbte til hinanden.

»Ram flaget ned her,« sagde den ene af dem.

den røde tyr på den grønne mark. Se! Der er den!»

Han pegede på flaget, der blafrede i aftenbrisen, ikke fem skridt fra dem.

»Jeg ser det, og nu mindes jeg det,« sagde Lamaen. »Det er uden tvivl din tyr. Heller ikke kan der være tvivl om, at de to mænd kom for at gøre alt rede.«

(fortsættes i næste nummer).

(fortsat fra side 14).

videre, og flagparaden var det første, vi foretog os. Derefter gik vi i gang med masser af havregryn og rundstykker, og fortsatte med en slags orienteringsløb, der endte med tallotteri. Da millionboffen — med sand i — og koldskålen blev serveret, var vi mærkeligt nok igen vældig sultne, og maden smagte os dejligt.

Sovesalen blev derpå ryddet, sågerne pakket og efter lidt husflid startedes hjemturen. Forinden havde vi dog fået tørt saftvandskanderne og spist alt franskbødet.

Turen hjem gik nemt, — nu kendte vi vejen og kunne tage landkending. Jo, det var en herlig weekend.

Muvn.

Vi kaster handsken videre til FORTUNEN FLOK, KGS. LYNGBY.

»Hvad har de for?« sagde Lamaen. »Hvad betyder den figur på flaget?«

Kim stirrede med vidtåbne øjne, åndede hastigt og hørligt mellem tænderne. Soldaterne trampede ud i solskinn.

»Åh, hellige mand, det er mit tegn!« gispede han. »Som præsten tegnede det i støvet i Umballa. Husker I, hvad han sagde? Først kommer 2 mænd for at gøre alt rede. Og efter dem kommer tyren —

Tekst:

Enhver spejder med respekt for sig selv kan sine morsetegn på fingrene. Men hvor mange kan morse? At morse er nemlig ikke bare at kunne blinke tegnene med sin lygte eller svinge dem med sine håndflag. Nej, morse kan man først, når man kender den rigtige fremgangsmåde.

De fleste af os har til divisionsturneringen set, hvor fortvivlende svært det er at opnå forbindelse med en modpart, når man bare giver sig til at sende morsetegn ud i luften, uden at give modtageren nogen mulighed for at vide, hvornår den egentlige signalafgivning begynder, eller for at kunne meddele, om det, der nys blev afsendt, er opfattet helt eller delvist. Vi har også oplevet, at modtageren ikke før til allersidst har gjort afsenderen begribeligt, at han ikke har kunnet føl-

MORSE

ge med eller ikke har opfattet et eneste ord, hvorpå den stakkels afsender har måttet begynde forfra på hele remsen, — måske endda med samme resultat.

Næh, man skal ikke blot kende »teksten«, men også »melodien«. Man må med andre ord være sikker i sine morsetegn; men samtidig vide, hvordan de skal sendes og i hvilken ramme.

Selve rytmen, i hvilken morsetegnene sendes, kan ret snart opøves, og selv om modtagelse er en del vanskeligere end afsendelse, så kan yderligere øvelse gøre også dette let. — Men gangen i signaleringen, hvordan lærer man den? Der burde egentlig være en for alle spejdere let tilgængelig håndbog i dette emne, — jeg ved imidlertid kun af, at man i visse nautiske forretninger kan købe »Forskrifter for signalering«. Den kunne I jo prøve at få fat i, men lad os her se lidt på selve gangen i signaleringen:

Til ethvert ordentligt signal hører hovedgrupperne: opkald, tekst og afslutning.

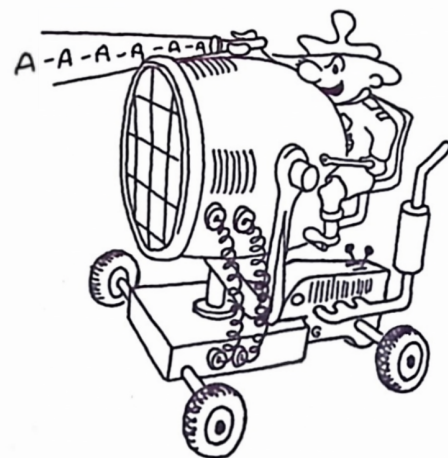
Opkaldet kan foretages på forskellig måde. Blandt spejdere, der kender hinanden, vil det vel være naturligt at benytte et eller flere af bogstaverne i patruljenavnet, eller man kan bruge en lang række AAA

AA'er — Dette A-opkald sendes flere gange efter hinanden i den retning, modtageren befinder sig, og først når modtageren ved tegnet T har meldt sig klar, kan man fortsætte med at udveksle kendingssignaler eller sende BT, som eet tegn, som bevis på, at det der vil følge umiddelbart efter, er den egentlige tekst. Når modtageren så har svaret med et yderligere BT, sender man sit signal.

Tekst: Man sender så det første ord i meldingen, og når det er sket, afventer

man, at modtageren kvitterer med et T, der betyder: »Jeg har tydet dit ord«. Så fortsættes med næste ord, og så fremdeles. Men følger der intet svar, altså intet T, på det sendte ord, må man sende samme ord nok en gang og fortsætte dermed, lige til man får et T fra modtageren. Til sidst er man derfor ved slutningen af meldingen klar over, at modtageren iflg. sine svar T'er ikke kan være gået helt galt i byen med meldingen.

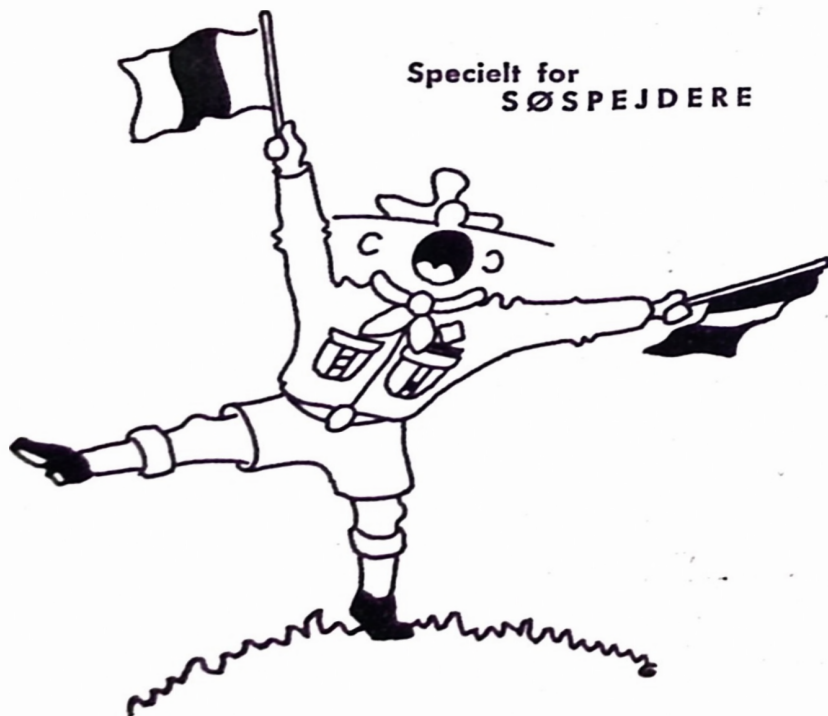
Afslutning: Man slutter så af med et tegn, der hedder AR, sendt som eet tegn, og som betyder »Nu har jeg ikke mere«. Herpå svarer modtageren med et R: »Godt. Jeg har modtaget det hele.

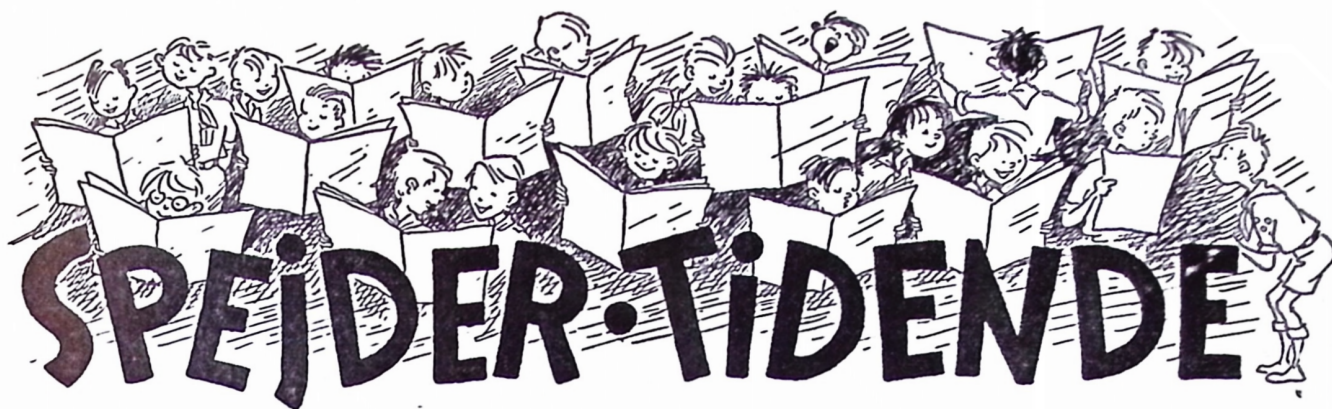

Herudover er der en del tegn, som skal fortælle om signalets gang. Dem kan I se i den førnævnte bog, eller I kan selv lave jer nogen. De skal bruges for. eks. til at sige: »Stop lidt. Din lysgiver (el. dine flag) peger ikke lige på mig, (eller er ikke til at se)«. Dette tegn smækker man ud mod afsenderen midt i hans signalering, så han hurtigst muligt kan få fejlen rettet. Et andet tegn, en række prikker sendt i hastig rækkefølge, mindst 8 i tallet, skal gøre modtageren opmærksom på, at ens sidste ord ikke har været rigtigt sendt, og at man agter at begynde forfra på det. —

Derudover har man skilletegn, gentagelsestegn, tilbagesendingstegn og kodetegn, men hvis en patrulje, der ønsker at signalere godt, blot ved, hvordan man kalder, hvordan man sender, og hvordan man afslutter, er man nået et godt stykke frem imod, at spejdere, der kan deres morsetegn, også får mulighed for at bruge dem på den rigtige måde. Skipper.

Specielt for
SØSPEJDERE

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Her er der næsten heller ingen forskel

I november kunne vi bringe et fotografi af trillinge-ulvefødere i Vesterbro division. Denne gang er vi i stand til at bringe et billede af næsten samme art, — dog drejer det sig i dette tilfælde ikke om trillinger, men »bare« om tre brødre. Også her kan det nu imidlertid godt være svært at se forskel. Når vi bringer billedet af de tre unge mennesker, der er rovere fra Skipper Clements trop i Ålborg, så skyldes det nu nærmest, at de netop har vundet Nørre- jyske divisions roverturning i Rold skov. Det er os bekendt første gang, at et sjak bestående af tre brødre har vundet en roverturning, og derfor syntes vi, at de fortjente at komme i Magasinet. På billedet ser du fra venstre: Karsten (18 år), Sigurd (19 år) og Jacob Lassen (20 år). — Det dygtige sjak vil sammen med et andet hold fra Skipper Clement og et fra Skørping repræsentere Nørre jyske i årets »kamp om roversværdet«.

Fundet:

2 blåmalede økser er på en week-end midt i november blevet fundet i hytten i Kattehale Mose, Nordsjælland. Henvendelse kan ske til: Jens Adler-Nissen, Egernvej 55, F. tlf. GO 9703.

tropsblad, at de nu mangler een (1) spejder i at have fire fuldtallige patruljer. — Hvordan står det til i din trop? Husk at en af de løbende opgaver i KIPANDA'en er at skaffe to nye spejdere til patruljen i forårets løb.

Hele byen bygger for spejderne

Spejderne i Rødkærsgade blev hjemløse, da flokken blev for stor til det hidtidige lokale. Men en lokal tømrermester kom til hjælp. Han stillede en grund til rådighed, og gav endvidere spejderne et træhus.

Der blev indkaldt til forældremøde, og nogle af forældrene gik i gang med at hjælpe troppens egne medlemmer. Det viste sig dog hurtigt, at træhuset var for råddent, og så besluttede man at bygge et rigtigt hus af elementblokke i stedet. Hele byen hjælper til, og de voksne, der ikke svinger hammeren for deres pøder, bidrager med materialer og økonomisk støtte. Huset bliver otte gan-

Mistet:

Magasinet har fået et brev fra en nødstedt københavnsk spejder, der kalder sig »Pulver«. Han har været ude for det kedelige uheld at miste sin poncho under en lejr tur til Kattehale mose i Nordsjælland. Den er søndag den 20. oktober 1963 blevet fjernet fra hans lejrplads nær ved affaldskulen på korpsets grund. Han vil meget gerne have den igen og opfordrer alle, der måtte have kendskab til sagen eller ponchoens skæbne om at henvende sig til ham. Ponchoen havde nr. 333 og en L-formet limning i halsen. »Pulver« tilføjer med nogen ironi, at der ved siden af ponchoen lå et defekt redningsreb, som mærkeligt (!) nok ikke blev fjernet. Folk med dårlig samvittighed, eller som kan bidrage til problemets løsning, kan henvende sig til: Gunnar Lykke Nielsen, Humlebækgade 31, IV, København N.

Fuldt hus

Med triumf i stemmen bekendtgør 7. Østerbro trop i København i deres

Trængsel i Nykøbing M. færgehavn (Fra Siruer Soltraps sommerlogi).

ge seks meter, og man håber at kunne opføre det nogenlunde gældsfrit — takket være de frivillige bidrag.

(Randers Dagblad).

Genopstanden søspejdetrop

Søspejderne i Stege har hidtil hørt under 2. Kong Volmers trop i Vordingborg, men er nu blevet selvstændige. Den nye trop har fået navnet »Anders Billes sotrop«, og startedes under stor højtidelighed

på Mons Bibliotek, efter at søspejdere fra såvel Stege som Vordingborg havde gået i fakkeltog fra havnen til biblioteket. Der har tidligere været søspejdere i Stege, og iblandt talerne ved starten af den nye trop var grev Moltke, Bregentved, der selv for 30 år siden var søspejder i Stege, og som nu sammen med havnefoged Marr og mange andre glædede sig over at se de blå søspejderuniformer i byen. Troppen består ved starten af 11 spejdere.

U
F
!

En spejder er — ordentlig ???

Redaktionen får mellem år og dag tilsendt en hel del billeder, som også fra tid til anden bliver anvendt her i bladet. Fornylig har vi fået tilsendt to billeder fra hver sin ende af landet med anmodning om at vi ville offentliggøre dem for at vise andre i korpset, at sådan burde spejdere ikke bære sig ad.

Du kan se dem her. Det ene viser, hvordan en tidlig morgen afslørede en uordentlig patrulje, der unægtelig var kommet lidt for hurtigt i poserne efter natløbet. — Det andet er fra en lummer sommer-lørdag, hvor patruljen skulle på week-end, og patruljeassistenten trods varmen optrådte i lange bukser. Adspurg om, hvorvidt det skyldtes sygdom eller anden dårligdom, benægtede han dette, og så fandt indsenderen, at han på denne måde ville rejse vedkommende patrulje en skamstøtte.

Ingen af billederne er jo noget kønt syn, vel? Skal vi ikke være enige om, at den slags kan ingen ansvarsbevidst patrulje eller spejder være bekendt. Desværre er det vel ikke enkeltstående undtagelser. Kig-

ger man nøjere på en masse af de billeder, der fra tid til anden bringes i landets aviser af spejdere i aktivitet, får man unægtelig grå hår i hovedet over at se den måde, hvorpå man f. eks. omgås uniformsreglementet. Er den slags god reklame?

A
K
!

HUSK

KORPS LOTTERIET

Vi har villet vise jer disse advarende eksempler ved starten på det nye år, for at et løfte om i fremtiden at undgå den slags uhyrligheder kunne optages blandt jeres nytårsforsætter.

Kulkran landsatte vikinge-snekken

For første gang siden søsætningen i sommer er »Imme Gram« nu kommet på land. Landsætningen skete på en lidt utraditionel måde, idet den en dag sidst i oktober blev hejst på land i Aabenraa havn med en af de store kulkraner ved Sønderjyllands højspændingsværk. Den skulle bruges som vartegn ved den store udstilling »Hobby 63«, som dengang afholdtes i Aabenraahallen. Arrangørerne fandt med rette, at skibet i sig selv var et så storslået hobbyarbejde, at det måtte med på udstillingen, og så fik man TF Hartvig og hans rorskarle til at sejle det fra Kalø til Aabenraa, hvor så kulkranen og senere en af Falcks blok-vogne overtog den sidste del af transporten.

Engelske søspejdere

spurgte Shell Oil, om de skulle have en redningsbåd tilovers. Det var der! De fik en motorredningsbåd lige til at reparere. — Det er Nørrejyske divisions blad, der beretter denne lille solstrålehistorie, og man tilføjer, at ideen måske er anvendelig andetsteds også, hvis man ikke bare siger som 2. Nørreøy (Norge): »Noen fedre skal også skaffe en ny båt«.

Budskabet til Garcia

Historien om amerikaneren Rowan, der fik til opgave at bringe et budskab til oprørslederen Garcia på Cuba; dannede rammen om Esbjerg kolonnes turnering i efteråret. Det blev et meget fantasifuldt foretagende, der tog sin optakt en hverdag aften, hvor patruljerne fik overdraget det budskab, der skulle bringes til Garcia, sammen med en kode, som gav ordrer for den egentlige ekspedition den følgende week-end. — Inden man kunne drage af sted til Cuba (Fanø) var der dog først en del fjendtlige agenter på fastlandet, som man måtte opspore og uskadeliggøre, og det førte patruljerne gennem indianerterritorierne, hvor man måtte fremstille en fredspibe som gave til høvding Sitting Bull samt krydse den rivende flod, Waingunga, pr. armgang i tove. — Også på selve Cuba kom man ud for mange vanskelige opgaver og nervepirrende prøvelser, som f. eks. at snige sig ind midt i en kanniballejr, men omsider nåede holdene dog frem til Garcia og fik afleveret deres budskaber, hvormed en meget spændende turnering var slut. »Cherokees«, 4. Esbjerg blev bedste patrulje.

Jamboree-fotobog

Det vil sikkert være af interesse for alle deltagerne i jamboreen i Grækenland at høre, at der er en lille bog med fotografier fra den store tur under udarbejdelse. Det vides endnu ikke, hvornår den vil kunne foreligge, men det bliver i løbet af forholdsvis kort tid. Set fra et spejdmæssigt synspunkt var det jo en helt eventyrlig færd, og fotografierne vil forhåbentlig kunne bidrage til at fastholde alle minderne fra Marathon-sletten, Peleponnes-turen, Athen-opholdet og alt det andet, man oplevede.

DYB DAVNE TIL

ÆRES SIDEN

1. KL. SPEJDERE

1. Brande
PF Per Hofmann Hansen
PF Per Friis
Vorde trop
PF Thomas Kornerup
1. Risskov, Århus
Henning Madsen
Sorgenfri trop
PF Michael R. Jacobsen
1. Godthåb, København
SM Mogens Nielsen
6. Østerbro, København
Jørn Rasmussen
Slig Lading
4. Åbenrå
SM Ole Bruhn
1. Silkeborg
Finn Jensen
Søren Iversen
Mallbakketoppen, Horreby
PF Frank Belling
2. Odense, Bjørnetropen
PA Ove Holmer
Erik Glipping, Nyborg
SM Nillan Andersen
Erik Menved, Horsens
PF Mogens Baad Jensen
7. Østerbro, København
PA Jørgen Skov
1. Ballerup
SM John Strodl
PF Jens Højman Møller

2. KL. SPEJDERE

6. Østerbro, København
Vaan Petersen
Peter Lundby
Struer trop
PF Finn Kildsig
PA Georg Jensen
4. Åbenrå
SM Ole Bruhn
2. Frederiksberg
PF Jens Duus
1. Silkeborg
PF Flemming Hjorth
PA Peter Voelmann
Erik Glipping, Nyborg
PA Bent Christoffersen
1. Sundbyvester, København
PF Stefan Piasecki

- PF Tonny Petersen
2. Kage
PF Karsten Engsager
1. Ballerup
PF Jens Højman Møller
Claus Nar, Farum
PF Jens Krarup Nielsen
1. Kerteminde
SM Jasper Bjørn Erichsen
1. Frederikshavn
Nils Kolind Andersen
Jens Højberg Nielsen
10. Århus
PA Poul Simonsen

3. KL. RIDDERE

1. Godthåb, København
SM Thomas Rein
6. Østerbro, København
Jørn Rasmussen
2. Sønderborg
PF Anders Bentzon
PF Ole Buchard
1. Hellig Anders, Slagelse
SM Jørgen Ulrich
Erik Glipping, Nyborg
SM Nillan Andersen
1. Ballerup
SM Slig Askaa

4. KL. VANDRINGER

- 100 KM
1. Hellig Anders, Slagelse
SM Jørgen Ulrich
SM Ole Silbye
2. Sønderborg
PF Anders Bentzon
PF Poul Bentzon
Peter Orloff
Jørn Andersen
1. Risskov, Århus
PF Christian Rosendahl
PA Erik Falk
Torben Hansen
Carsten Ehlers
Erik Menved, Horsens
PF Jacob Buksti
PA Bent Jørgensen
2. Kage
Leif Andersen
1. Frederikshavn
PF Jørgen Wilhelmsen
PF Frands Ejning
- PA Jens Ejning
90 KM
Aalborghus trop
PF Peter S. Haugan
Erik Popp Andersen
Peter Brøndt Jørgensen
Frank Aaen
1. Frederikshavn
Peter Møller Kristensen
- 75 KM
2. Sønderborg
PA Thorkild L. Andresen
PA Søren R. Hansen
Erik Glipping, Nyborg
PF Jørn Jørgensen
PA Michael Andersen
Chr. Humlebæk
Frans Borgsmidt
Jes Clausen
Carl Nielsen
PF Claus Andersen
- 60 KM
2. Sønderborg
Jørn Andersen
Aalborghus trop
PF Hans S. R. Hansen
PA Kjeld Richter-Mikkelsen
Peter Sten Møller
Gorm Larsen
Niels Kirkegaard
- Vorde trop
Erik Mortensen
Per Svenningsen
- Sorgenfri trop
PF Jens Libstrup
PA Niels Jørgen Andersen
Ole Søndergaard
- Erik Glipping, Nyborg
PF John Jørgensen
PA Michael Andersen
Chr. Humlebæk
Frans Borgsmidt
Jes Clausen
1. Ballerup
PF Claus Bekker Jensen
Gunnar Steiner
Tommi Lyng Rask Pedersen
Claus Nar, Farum
PF Mogens Dan Nielsen
PA John Pilvang
Terkel Birkholm Jacobsen
1. Kerteminde
SM Keld Hvedstrup
SM Palle Uno Jørgensen
1. Frederikshavn
Svend Åge Christensen
Jørgen Jensen
Finn Christensen

Redaktionen sluttet 27. november

Skovmænd til automobil-aften

Jovist er korpset ved at blive motoriseret. Ikke mindst skovmændene er meget motorinteresserede, og dette faktum havde Østre distrikt, København lagt til grund for sit skovmandsarrangement i november. Man havde nemlig inviteret direktør Harry Jensen fra Volvo, velnok bedst kendt fra »Teknisk brevkasse« i FDMs blad »Motor«. Han kom og fortalte på sin sædvanlige livlige og morsomme måde om biler og bilsport, tuning af biler m. v., ligesom han viste film om motorløb. — Det blev en virkelig succes-aften.

Det gror omkring os

Der er kommet mange nye afdelinger til i korpset i den sidste tid, og denne gang kan vi bringe følgende pæne lille liste:

4. Ordrup trop, Dyrehave division.
1. Ganløse flok og 1. Birkerød flok, Frederiksborg division, Snaphanerne trop og Anders Bille trop, Svend Gønges division, Helnæs trop, Nordvestfyns division og Sindal flok, Nørrejylland division.

Velkommen til dem allesammen. Vi håber på at kunne byde endnu flere troppe og flokke velkomne med junglens mesterord: Vi er af eet blod, du og jeg.

SKØJTER

Spænda-skøjter	24,50
lev. 24-25-27-29-30 cm.	
Kunstålerskøjter junior	
Skøjte komplet m. støvler	69,85
lev. i hvide str. 30-31-32-33-34-35	
lev. i sorte str. 33-34-35.	
Skøjte komplet - standard	74,50
lev. i hvid str. 36-37-38-39-40-41	
lev. i sort str. 39-40-41.	
Skøjte komplet - record	84,50
lev. i hvid str. 36-37-38-39-40-41-42.	
Skøjte komplet - luksus	98,00
lev. i hvid str. 38-39-40-41-42	
lev. i sort str. 39-40-41-42-43-44-45.	

*Hockey-
skøjter*

med sorte
støvler

lev. i str. 37-38-39-40	76,50
lev. i str. 41 til 46	79,50
Junior-bandy-skøjter	
sorte str. 32-33-34-35-36	61,50

SKISTØVLER

som tegning	
str. 32-33 ..	46,50
str. 34-36 ..	49,50
str. 37-39 ..	54,50
str. 40-45 ..	59,50

- en god støvle til prisen!

Randsyede	
skistøvler	
drengestr.	
78,00 90,00	
voksen str.	
93,00 99,00	

- helt igennem kvalitet!

KORPSKONTOR:

Frydendalsvej 32, København V.
Tlf. ((01) 83) VE 3666 og 3650.
Kontortid: 8-16. Lørdag lukket.

REDAKTION AF KORPSETS BLADE:

SPEJDERSPORT
Lektor Svend Ranvig,
Kongebrovej 28, Sorø.
Tlf. ((03) 635) Sorø 857.
SPEJDERNES MAGASIN
Kontorchef Jørgen Ivergaard,
Øster Søgade 112, København Ø.
Tlf. ((01) 92) ØB 38.

Til vinterens kølige dage

Originale håndstrikkede færøtrøjer

- smukke mønstre.

Drengestørrelser	59,50 - 64,50
Voksen størrelser	78,00 - 88,00

KNICKERS - alle med helfoer

	Vivvidde i cm	60	63	66	69	72	75	78	voksen
Jernbanefløj									
marineblå	36,00	38,00	40,00	42,00	44,00	46,00	48,00	60,50	
spejderkhaki	40,00	42,00	44,00	46,00	48,00	50,00	52,00	60,50	
Wilson-knickers									
45% uld og 55% polyester	58,50	60,50	62,50	64,50	66,50	68,50	70,50	79,50	
Korte Wilson-bukser									
også med helfoer	39,50	41,00	43,50	45,00	46,50	48,00	49,50	52,00	
SKIBUKSER - med helfoer									
marineblå »Holmens«	42,50	43,50	44,50	45,50	46,50	47,50	48,50	58,50	

SPEJDER- anorakken

er også vinterens fornuftige overtøj.

Ekstra svært, imprægneret khakifarvet ekspeditions poplin.

Den har lynlås i halsen og vindfang i ærmerne.

Drengestørrelse 8	44,50
Drengestørrelse 10-12-14-16	49,50
Juniorstørrelse 4-3-2	54,50
Voksen størrelse 1-0-00	59,50
Voksen størrelse 000-0000	64,50

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K. . Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Danmarksgade 3
Telf. (081) 3 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger